

Innst. S. nr. 205

(2003-2004)

Innstilling til Stortinget fra samferdselskomiteen

Dokument nr. 8:68 (2003-2004)

Innstilling fra samferdselskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Kenneth Svendsen, Henrik Rød, Øystein Hedstrøm, Arne Sortevik og Thore A. Nistad om forbud mot å transportere skolebarn og ungdom stående i skolebuss

Til Stortinget

SAMMENDRAG

I Dokument nr. 8:68 (2003-2004) fremmes følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen fremme nødvendige forslag til endringer i vegtrafikkloven, slik at det blir forbud mot å transportere skolebarn og ungdom stående i skolebuss."

KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sigrun Eng, Bjørgulv Froyn, Oddbjørg Ausdal Starrfelt og Tor-Arne Strøm, fra Høyre, Anne Berit Andersen, Sverre J. Hoddevik, Hans Gjeisar Kjæstad og lederen Petter Løvik, fra Fremskrittspartiet, Thore A. Nistad og Kenneth Svendsen, fra Sosialistisk Venstreparti, Geir-Ketil Hansen og Heidi Sørensen, fra Kristelig Folkeparti, Odd Holten og Jan Sahl, og fra Senterpartiet, Jorunn Ringstad, viser til Dokument nr. 8:68 (2003-2004) og uttalelse fra Samferdselsdepartementet v/statsråden til samferdselskomiteen i brev datert 13. mai 2004. Brevet er lagt ved innstillingen.

Komiteen er opptatt av sikkerheten til barn og ungdom som transporteres i buss til og fra skolen.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, mener at de svært lave ulykkestallene for barn og ungdom som bruker skoleskys viser at dagens busstransport i all hovedsak skjer i trygge former. Flertallet er likevel kjent med at to til fem prosent av skolebarna ikke får sitteplass på bussen til eller fra skolen, og at dette kan være en risiko dersom det først oppstår en ulykkesituasjon. I tillegg er det ønskelig ut fra et arbeidsmiljøperspektiv at skolebarn som reiser langt får sitte under skoletransporten.

Flertallet vil understreke at transport av skoleelever er og skal være et fylkeskommunalt ansvar, hvor staten ikke detaljregulerer unødige, men hvor lokale folkevalgte selv kan ha frihet til å bestemme hvordan tjenestene utformes. Det er ikke ønskelig å frata de lokale myndighetene denne friheten. Flertallet ser det som ønskelig at fylkeskommunene sørger for en sikker skoletransport og nok sitteplasser også i tilfeller hvor det ikke kjøres egne skoleruter.

Flertallet foreslår at Dokument nr. 8:68 (2003-2004) avvises.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til dokumentet og fremmer følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen fremme nødvendige forslag til endringer i vegtrafikkloven, slik at det blir forbud mot å transportere skolebarn og ungdom stående i skolebuss."

FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Stortinget ber Regjeringen fremme nødvendige forslag til endringer i vegtrafikkloven, slik at det blir forbud mot å transportere skolebarn og ungdom stående i skolebuss.

KOMITEENS TILRÅDING

Komiteens tilråding fremmes av Arbeiderpartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet.

Komiteen har ellers ingen merknader, viser til dokumentet og rå Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

Dokument nr. 8:68 (2003-2004) - forslag fra stortingsrepresentantene Kenneth Svendsen, Henrik Rød, Øystein Hedstrøm, Arne Sortevik og Thore A. Nistad om forbud mot å transportere skolebarn og ungdom stående i skolebuss – avvises.

Oslo, i samferdselskomiteen, den 27. mai 2004

Petter Løvik
leder

Jan Sahl
ordfører

Vedlegg

Brev fra Samferdselsdepartementet v/statsråden til samferdselskomiteen, datert 13. mai 2004

Dokument nr. 8:68 (2003-2004) Privat forslag fra stortingsrepr. Svendsen, Rød, Hedstrøm, Sortevik og Nistad om forbud mot å transportere skolebarn og ungdom stående i skolebuss

Jeg viser til samferdselskomiteens brev 4. mai 2004 vedrørende ovennevnte.

Skoletransporten er fylkeskommunenes ansvar og dekkes i dag av fylkeskommunenes frie inntekter inkludert overføringer fra staten gjennom inntekts-systemet. Dette innebærer at den enkelte fylkeskommune har stor frihet i utformingen av denne tjenesten. Tjenesten foregår dels som egne skoleruter, men ofte som en integrert del av det ordinære rutetilbudet. I tilfelle med egne skoleruter har fylkeskommunene mulighet til å tilpasse tilbudet slik at problemstillingen unngås. Der hvor skoletransport tilbys som en integrert del av det ordinære kollektivtilbudet vil ikke fylkeskommunene ha den samme friheten, noe som betyr at det kan forekomme tilfeller hvor skolebarn må stå under transporten.

Samferdselsdepartementet har lenge vært opptatt av problematikken knyttet til skoletransport og ståplasser, og ga derfor i 1998 SINTEF i oppdrag å fremstille en rapport som skulle illustrere omfanget og alvorlighetsgraden av problemet. På grunnlag av konklusjonene i undersøkelsen fra SINTEF, ble Stortinget i forbindelse med St.prp. 1 (2000-2001) informert om undersøkelsen og Samferdselsdepartementets vurdering av denne:

... SINTEF anslår i rapporten at gjennomsnittlig andel skolebarn som må stå til eller fra skolen ligger i området 2 til 5 pst. Det anslås videre at om lag 40 barn blir skadet årlig i forbindelse med busstransport til eller fra skolen. Dette er i hovedsak lettere skader. Staten fastsetter gjennom lov- og forskriftsverket kun et minimumsnivå for standard på skoleskyss. Fylkeskommunene/kommunene kan imidlertid etablere egne skolebarntransporter slik at barna sikres sitteplass. Flere fylker har gjennom avtaler med transportørene etablert ordninger som innebærer at bl.a. 6-åringene skal ha sitteplass. I rapporten anslås det at de årlige kostnadene ved å øke busstilbudet for å unngå bruk av ståplasser på avganger med skolebarn i alderen 6-15 år vil være på om lag 48 mill. kr. Det er departementets vurdering at den løpende dialogen mellom fylker og transportører i dag er god, slik at eventuelle problemer knyttet til ståplasser og skolebarntransport løses raskt. På denne bakgrunn legger departementet ikke opp til særlige tiltak i forbindelse med bruk av ståplasser ved skolebarn i buss.

Samferdselsdepartementet kan ikke se at det har skjedd vesentlige endringer i rammebetingelsene for, eller risikoeksponering av, denne type transport, og oppfatter derfor de vurderingene som ble gjort i forbindelse med Regjeringens forslag til statsbudsjett for 2001 fortsatt som gyldige. Departementet vil også minne om at det i henhold til forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr, skal være montert bilbelter i busser som er registrert første gang etter 1. oktober 1999, med unntak av busser som særlig er innrettet til bruk i byområder (klasse 1 - busser). Departementet legger til grunn at store deler av dagens skoletransport foregår med buss av klasse 2, slik at sikkerheten knyttet til skoletransport, og annen busstransport, på sikt vil bedres etter hvert som flere av bussene som en følge av denne regelendringen vil ha belter montert på samtlige sitteplasser.

Samferdselsdepartementet vil ellers anføre at det er en rask utvikling, nasjonalt og internasjonalt, i regelverket knyttet til personlig verneutstyr både når det gjelder monteringsplikt, men også bruksplikt. I den forbindelse ønsker departementet å orientere om at Vegdirektoratet i løpet av høsten vil sende på høring forslag til endringer i forskrift 21. september 1979 nr. 7 om bruk av personlig verneutstyr under kjøring med motorvogn. Høringen er et ledd i implementeringen av direktiv 2003/20/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om obligatorisk bruk av bilbelter under 3,5 tonn. Forslagene til endringer i bruksplikten vil imidlertid omfatte alle kjøretøy der bilbelter er montert. Monteringsplikt følger som nevnt av forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr.

Samferdselsdepartementet vil ellers påpeke at det i dag ikke finnes særskilte lover eller bestemmelser knyttet til ståplasser og transport av skolebarn og ungdom. Regler for antall stå- og sitteplasser for denne type ordinære persontransport med buss følger av forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr. Dersom forslaget skulle etterkommes måtte reglene for typegodkjenning av busser ment for ordinær persontransport endres, med de følger dette får for det ordinære kollektivtilbudet.

På bakgrunn av ovennevnte ser Samferdselsdepartementet ikke behov for å endre minimumskravene i lov- og forskriftsverket i dagens situasjon.

